

Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Σπύρου (†)

Ἡ στάεις τῶν Αγίων Πατέρων έναντι τοῦ Παπισμοῦ

Ἐκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς

Παναγίας Γοργοεπηκού και Μυροφόρων,
Σπέτσαι, Ὀκτώβριος 2018, σελίδες 150, (17 x 24 ἐκ.).

Πίνακας Περιεχομένων

Εἰσαγωγή.

Βιογραφικὸν σημείωμα Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Σπύρου.
Προλεγόμενα.

Μέρος πρῶτον

1. Ἀγάπη και Πατέρες.
2. Αἱ τρεῖς ἐκκλησιομάχοι πατριαρχικαὶ Ἐγκύκλιοι και αἱ ἐν Ρόδῳ Διασκέψεις.
3. Ἡ ἀνταρσία τῆς ἄρσεως τοῦ Ἀναθέματος.
4. Ἔτεραι φορικταὶ πτώσεις ἐν τῇ πίστει τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου Α΄.
5. Διακοινωνία.
6. Στηλίτευσις τῆς διακοινωνίας.
7. Ἡ ἀντιμετώπησις τῶν αἰρετικῶν - Ἅγιοι Πατέρες - Νεοπατέρες.
8. Ἔτερα ἀνοίγματα πρὸς τὸ Βατικανό.
Ἡ συμμετοχή τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ληστρικῆς ψευδοσυνόδου τοῦ Βατικανοῦ.

9. Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καὶ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ πάπα Φραγκίσκου Α΄.

Μέρος δεύτερον

1. Ἡ ἀντιεκκλησία τοῦ Παπισμοῦ.
2. Αἱ ἀνεκδιήγητοι ἀπάται τοῦ Παπισμοῦ –αἱ ἀνήκουστοι μυθοπλασῖαι του– τὰ πλαστὰ κείμενα τοῦ παποκαϊσαρισμοῦ.
3. Τὸ ἀμετανόητον τοῦ αἵρεσιάρχου πάπα.
4. Ἡ ἐγκληματικότητα τῶν παπῶν.
5. Τὸ μνημόσυνο τοῦ πάπα.
6. Ἡ χρῆσις τῆς οἰκονομίας.

Μέρος τρίτον

1. Ἐπόμενοι τοῖς θείοις Πατράσι.
2. Ὁ λόγος περὶ ἐνώσεως.
3. Φοβερὰ ἡ ἀποδοκιμασία τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν αἵρεσιν καὶ τοὺς αἵρετικούς.
4. Ὁ τύπος τοῦ ἀντιχρίστου ἐν Ἑλλάδι.
5. Ἡ φωνὴ τῶν Πατέρων.

Μέρος τέταρτον

1. Ἐπιλεγόμενα.
2. Ἐπίμετρον:
 - α. Καὶ Πνευματομάχοι.
 - β. Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
 - γ. Περὶ τῶν ἀζύμων.
 - δ. Περὶ τοῦ πρωτείου.

* * *

Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Σπύρου (1923-2014)

Ὁ μακαριστὸς Γέροντας π. Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον, Χρῖστος Σπύρου, γεννήθηκε στὶς 24 Ἰουνίου 1923 στὴν Ἑρμιόνη Ἀργολίδος. Ὑπῆρξε τὸ τελευταῖο τέκνο τῆς πολύτεκνης οἰκογενείας τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Χαριτίνης Σπύρου.

Μετὰ τὴν στοιχειώδη καὶ γυμνασιακὴν ἐκπαίδευσιν, σπούδασε εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὑπηρέτησε ὡς καθηγητὴς Θεολογίας σὲ διάφορα ἐκπαι-

δευτικά Ίδρύματα, καθώς και εις τὴν Ἀναργύρειον καὶ Κορ-
γιαλένειον Σχολὴν Σπετσῶν.

Τὸ ἔτος 1959, διακατεχόμενος ἀπὸ τὸν πόθον τῆς μοναστι-
κῆς ζωῆς, προσῆλθε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς
Λογγοβάρδας Πάρου, ὅπου ἐμόνασε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν
τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος π. Φιλοθέου Ζερβάκου. **Μ**ὲ τὴν εὐ-
λογίαν του ἀσκήτευσεν γιὰ ἓνα διάστημα εἰς τὸ Θεοβάδιστον
Ὅρος Σινᾶ.

Τὸ ἔτος 1972, μετέβη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Ὑδρας
Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου
ἐπισκόπου, ὅπου ὡς Πνευματικὸς καὶ Ἱεροκέρυκας ἀνέπτυ-
ξε πλουσίαν ἱεραποστολικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρασίαν.

Παράλληλα, διαβλέποντας τὸν κίνδυνον ἀλλοιώσεως τοῦ
ὀρθοδόξου φρονήματος τοῦ χριστιανικοῦ ποιμνίου, ἔκανε πύ-
ρινα κηρύγματα κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὸ ἔτος 1983, ἀποτειχίσθη ἀπὸ τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλη-
σίαν, ἀποστέλλοντας ἔγγραφον Ὁμολογίαν πρὸς τὸν Μη-
τροπολίτην Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, κυρὸν Ἱερόθεον,
συμπαραστατούμενος ὑπὸ συσώμου τῆς Ἀδελφότητος τῆς
Ἱ. Μονῆς τῶν Ἁγίων Πάντων Σπετσῶν.

Ἐκτοτε ξεκίνησε ὁ διωγμὸς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν,
ἐναντίον τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος καὶ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελ-
φότητος.

Ὡστόσο, χάριτι Θεοῦ καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπαντα-
χοῦ Ὁρθοδόξων καὶ πνευματικῶν τέκνων, ὁ σεβαστὸς Γέρον-
τας Χρυσόστομος καὶ ἡ Ἀδελφότης ἐξῆλθαν νικηταί.

Παρὰ τὰς ἀντιξοότητες, τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1985 ἴδρυσεν
τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παναγίας Γοργοπηκίου καὶ Μυροφόρων
Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν νέαν ἔπαλξιν ἀφωσιώθηκεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν
ἀντι-οικουμενιστικὸν ἀγῶνα καὶ ταυτόχρονα ἐργαζόταν νυχθη-
μερὸν διὰ τὴν πνευματικὴν προκοπὴν τοῦ ποιμνίου του.

Τὸ παρὸν πόνημα ἀποτελεῖ ἀπόρροια τοῦ ἀκραιφνοῦς
ὀρθοδόξου φρονήματός του.

Ὅπως ἀναφέρουν χαρακτηριστικὰ, πνευματικὰ τέκνα τοῦ
Γέροντος: **«Μ**ὲ τὴν ἀπειρὴ ἀγάπη του, τὴν ταπείνωσή του, τὸν
χαριτωμένο καὶ βιωματικὸ λόγον, τοὺς πολὺαθλοὺς ἀσκη-
τικούς του ἀγῶνες, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴν περίτρανὴ Ὁμολογία

του, μᾶς δίδαξε τί σημαίνει Χριστός καὶ Ὁρθοδοξία. **Ἡ** ζωὴ του ἦταν μιὰ διαρκῆς θυσία!... **Σ**ὰν πολύτιμος σταλακτίτης στάλαζε καθημερινὰ στὴν καρδιά μας τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ!... **Μ**ᾶς μύρωνε μὲ τίς εὐωδίες Του, ποὺ κρατᾶνε αἰώνια!... **Μ**ὲ τὴν δική του πορεία μᾶς ἔδειξε τὸν δρόμο, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν αἰώνια τρυφή, τὴν αἰώνια μακαριότητα. **Ἡ** κρυστάλλινη καθαρότατη ψυχὴ του ἀντανακλοῦσε στὸ πρόσωπό του τὸ Φῶς τῆς Θεότητος καὶ τὰ κάλλη τοῦ Παραδείσου. **Ἐ**κεῖ τώρα εἶναι ἡ ψυχὴ του, ἓνα ὀλόλαμπρο ἀστέρι, ποὺ καταυγάζει μὲ τὸ φῶς του τὸ Οὐράνιο Πνευματικὸ Στερέωμα, μαζὶ μὲ τὸν Ἅγιο Νεκτᾶριο καὶ ἄλλους ὁμολογητὰς ἀγίους... **Ἐ**κεῖ, ὅπου δοξολογεῖται ἀκατάπανστα τὸ Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ...».

Ἐκοιμήθη ὀσιακῶς ἐν Κυρίῳ στὶς 30 Μαΐου 2014 (π.ή.)
(Μνήμη Ὁσίου Ἰσαακίου Δαλμάτων τοῦ Ὁμολογητοῦ).

Τοῦ Γέροντος Χρυσοστόμου ἡ μνήμη εἶη αἰώνια!